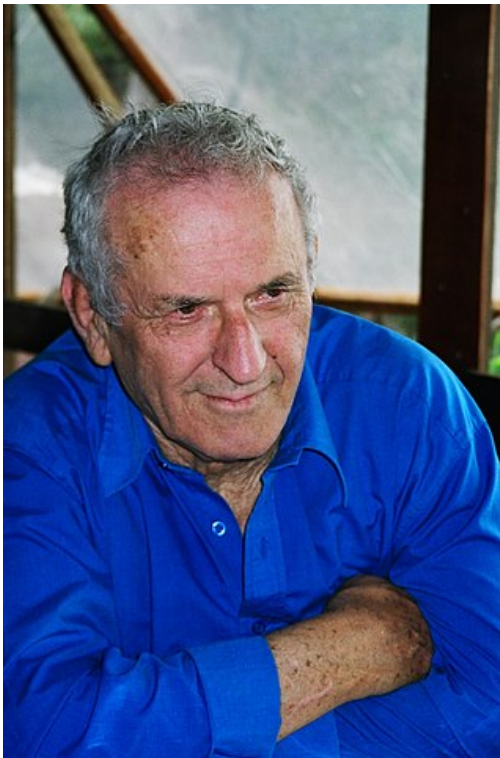

מאורות אל העבר

08/01/2005 | כז טבת תשס"ה

מאת רוניתג - אני צילמתי, ויקפדיה

תורה, עבודה וכלכלה (פטירת יעקב גדיש)

בגיל שמונה בלבד נותרו יעקב גדיש ואחותו בודדים מכל משפחתם שנרצחה בגטאות פולין. בניסיון להימלט מאירופה הבווערת, עבר הילד הצעיר גבולות, נהרות ויערות, עד שהצליח להגיע לארץ ישראל ולקבוצת יבנה, שבו חי עד יומו האחרון. גדיש, איש תורה ועבודה, התבלט במהירות כמנהל וככלכלן מבריק. בזכות המנהיגות הכלכלית שלו ושל חבריו לקבוצה, שמר הקיבוץ על חוסנו הכלכלי לאורך שנים. כאשר נתמנה להוביל את תנועת הקיבוץ הדתי כולה, הצליח למנוע מהקיבוצים הרפתקאות חסרות אחריות. בכך, אפשר לקיבוץ הדתי להיות התנועה הקיבוצית היחידה שלא התמוטטה כלכלית במשבר הקיבוצים בשנות השמונים. בהמשך חייו, הוביל את "הזרם השיתופי" שביקש למנוע את הפרטת הקיבוץ, תוך התאמתו למאה העשרים ואחת. תפיסתו בזכות יושר, רגישות, מקצועיות, דוגמה אישית והסתפקות במועט הנחתה אותו גם בעבודתו כראש אגף התקציבים במשרד האוצר, וכן בעת שעמד בראש ועדות שונות שעסקו ברפורמות משמעותיות במבנה המשק הישראלי. דבריו על כך שכשורד שואה הוא מעוניין להקדיש את ימיו ליצירה, לחיים, לבנייה ולתרומה ליוו אותו עד יומו האחרון. יעקב גדיש נפטר בגיל שבעים ואחת בכ"ז בטבת תשס"ה (8.1.2005).

